

नसाह हेमा०दा०ख०मनुः “लोकसव्यवहारार्थं याः संज्ञाः प्रथिता भुवि । तात्पर्यसुवर्णानां ताः प्रवक्ष्याम्यशेषतः । जालान्तरगते भानौ यत् सुवर्णं दृश्यते रजः । प्रथमं तत् प्रमाणानां त्वसरेणुं प्रचक्षते । त्वसरेण्वदकं ज्ञेया लिङ्गैका परमा यतः । ता राजसर्पपांस्तस्मिन् त्वयो- गौरसर्पपः । सर्पपाः षट् यवोमध्यस्त्रियवच्चैव कण्णलः । पञ्च कण्णलको माषस्ते सुवर्णस्तु षोडश । पलं सुवर्णांश्चत्वारः पलानि धरणं दश । द्वे कण्णले सम- धृते विज्ञेयोरूपमाषकः । ते षोडश स्याद्वरणं पुराण- स्तैव राजतः । कार्पापणस्तु विज्ञेयस्ताम्रिकः कार्पिकः पणः । धरणानि दश ज्ञेयं शतमानस्तु राजतः । चतुःसौ- वर्षिको निष्कोविंशं तु तत्प्रमाणकम् ” याज्ञवल्क्यः “जाल- स्वर्यमरीचिस्थं त्वसरेणुं रजः स्मृतम् । तेऽष्टौ लिङ्गा तु तास्मिन्नो राजसर्पप उच्यते । गौरस्तु ते त्वयः षट् ते यवोज्ञेयस्तु ते त्वयः । कण्णलः, पञ्च ते माषस्ते सुवर्णस्तु षोडश । पलं सुवर्णांश्चत्वारः पञ्च वापि प्रकीर्तितम् । द्वे कण्णले रूपमाषो धरणं षोडशैव ते । शाणमानन्तु दशभिर्द्वरणैः पलमेव च । निष्कः सुवर्णांश्चत्वारः कार्पि- कस्ताम्रिकः पणः ” व्याहृ विष्णुः “जालस्यार्कमरीचिगतं रजस्त्वसरेणुसंज्ञं, तददकं लिङ्गा, तत्तयं राज- सर्पपः, तत्तयं गौरसर्पपः, ते षट्यवः, तत्तयं कण्णलः, तत्पञ्चकं माषः, तद्द्वयादशकमज्ज्ञं स चतुर्भाषकं सुवर्णः, तच्चतुःसौवर्षिकोनिष्कः । द्वे कण्णले रूप- माषकः ते षोडश धरणम् ” ताम्रिकः कार्पापणः पणः कात्यायनः “माषो विंशतिभागश्च ज्ञेयः कार्पापणस्तु । काकिनी तु चतुर्भागो माषस्तु परिकीर्तितः । पञ्चनद्याः प्रदेशे तु संज्ञेयं व्यावहारिकी । कार्पापणप्रमाणं तु तत् निवद्धमिहैव यत् । ते द्वादश सुवर्णस्तु दीनारस्तु त्रिकः स्मृतः ” नारदः “कार्पापणो दक्षिणस्यां दिशि रौप्यः प्रवर्त्तते । पणो निवद्धः पूर्वस्यां षोडशैव पणाः पलम् । अगस्तिरपि “यवः स्यात् सर्पपैः षड्भिर्गुञ्जा चैका लिभिर्यवैः । गुञ्जाभिः पञ्चभिश्चैको माषकः परिकीर्तितः । भवेत् षोडशभिर्माषैः सुवर्णस्तैः पुनः स्मृतः । चतुर्भिः पलमेकन्तु दश ते धरणं विदुः । ” “अष्टभिर्भवति व्यक्तै स्तण्डुलः गौरसर्पपैः । स वैष्णवयवः प्रोक्तो गोधूमं चापरे जगुः । ” विष्णुगुप्तः “पञ्चगुञ्जोभवेन्माषः शण- स्तेश्च चतुर्गुणैः । कलञ्जं धरणं प्राञ्जर्भणिमानविशा- रदाः । मज्जाटिकाकलञ्जस्तु तौल्ये गुञ्जाद्वयं विदुः ।

सज्जाटिका विंशतिस्तु धरणं तद्विदं मतम् । स्थूलमध्याति- स्तृक्ष्णाणां सुक्ष्मक्ष्णाणामपि स्मृतम् । ” “दीनारोरोपकेरु- विंशत्या परिकीर्तितः । सुवर्णसंप्रतितमोभागोरोपक इष्यते ” प्रकान्तरेणाप्याह सुमेले यथावन्मध्यपाककाले निष्पन्नधान्यवाद्यं सुवर्णमाषः पञ्च वा गुञ्जाः सुव- र्णमापकः ते षोडश सुवर्णः एवं प्रमाणसिद्धस्य द्वितीया संज्ञा कर्म इति चतुर्ष्वपि पलं पलानां शतेन तुल्यं विंशतितौलिको भारः अथैव भारस्य उदतौलिक इति द्वितीया संज्ञा ” दानखाण्डे हेमाद्रिः । एतेषा मानभेदः शक्तितारतम्यामेकया पाक्ष्यतावेदनार्थः । नैद्यकपरिभाषितमानं भावप्र० ।

“न मानेन विना युक्तिर्द्व्याणां जायते कश्चित् । व्यतः प्रयोगकार्यार्थं मानमज्ञेयते मया । चर- कस्तु मतं वैद्यैराद्यैश्चान्तं ततः । विज्ञात सर्व- मानानि मागधं मानमुच्यते । त्वसरेणुर्बुधैः प्रोक्त- स्त्रिंशता परमाणुभिः । त्वसरेणुस्तु पर्यायान्ता वंशी निगद्यते । जालान्तरगतैः स्वर्यकरैर्वंशी विबो- क्यते । षड्वंशीभिर्मरीचिः स्यात्ताभिः षड्भिश्च राजिका । तिसृभीराजिकाभिश्च सर्पपः प्रोच्यते बुधैः । यवोऽष्टसर्पपैः प्रोक्तो गुञ्जा स्यात्तद्वत्तद्वयम् । षड्भिस्तु रत्तिकाभिः स्यान्माषको हेममानको । माषै- स्तुर्भिः शाणः स्याद्वरणः स निगद्यते । टङ्कः स एव कथितस्तद्वद्वयं कोल उच्यते । क्षुद्रको षट्कचैव द्रव्यः स निगद्यते । कोलद्वयन्तं कर्मः स्यात् स प्रोक्तः पाणिमानिका । अलः पिबुः पाणितलं किञ्चित्पाणिश्च तिन्दुकम् । विडालपदकं चैव तथा षोडशिका मता । करमध्ये हंसपदं सुवर्णं कवलपङ्कः । उदुम्बरञ्च पर्यायैः कर्ममेव निगद्यते । स्यात्कर्पा- भ्यामर्द्धपलं शुक्तिरष्टमिका तथा । शुक्तिभ्याञ्च पलं ज्ञेयं हिरान्मृच्चतुर्धिका । प्रकुञ्चः षोडशी विल्वं पलमेवात्र कीर्त्यते । पलाभ्यां प्रष्टुर्द्विज्ञेया प्रष्टुतञ्च निगद्यते । प्रष्टुतिभ्यामञ्जलिः स्यात्कुडवोऽर्द्धशरावकः । अष्टमाश्वश्च स ज्ञेयः कुडवाभ्याञ्च मानिका । शरा- वोऽष्टपलं तद्वज्ज्ञेयमत्र विचक्षणैः । शरावाभ्यां भवेत् प्रस्थः चतुःप्रस्थैस्तथाढकः । भाजनं कांस्य- पात्रं च चतुःषट्पलञ्च सः । चतुर्भिराढकैर्द्वीणः कलशोनल्लणोऽर्मणः । उन्मानश्च घटोराशिद्रोणपर्यायसं- श्रितः । दोणाभ्यां स्र्यकुम्भौ च चतुःषट्पिशरावकः